

πουλιέται καὶ οὕτω λείπουν αἱ ἐνοχλήσεις καὶ τὰ σφάλματα καὶ ὅποιος ἐναντιωθῇ εἰς τὰ ἄνωθεν περιγεγραμμένα, νὰ εἶναι παιδεμένος».

630

1812. Ἐγγραφὸν προεστώτων νήσου Ὑδρας, ἀπὸ 18 Μαΐου, ἐν 25, τ. 4, σ. 299.

«... κατὰ τὰς θαλασσίας νομοθεσίας τῆς πιάτζας μας, εὐρέθη εὐλογον καὶ ἀπεφασίσθη παρὰ τῶν προκρίτων, νὰ μετρήσῃς τῶν καμπιαδόρων τὴν σερμαγιὰ αὐτῶν σῶαν καὶ τὸ δεδουλεμένον κάμβιον θαλάσσιον 26 % ...».

631

1812. Ὁροθετήριον Γράμμα πΚ. Ἱερεμίου, Σεπτεμβρίου, πρὸς ἀρχιεπ. Αἰγίνης, Ὑδρας καὶ Πόρου καὶ τοὺς προεστῶτας, κατὰ τῆς πολυτελείας, ἐν 70, Β', σ. 142–145.

632

1812. Διαταγή, 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδὰν Χουρσὴτ Μεχμέτ πασᾶ πρὸς τοὺς προεστῶτας Νάξου, περὶ τοῦ καταβλητέου φόρου, ἐν 159, σ. 218–219.

633

1812. Ὁμολογία, ἀπὸ 14 Νοεμβρίου, δανείου ἐν Σίφῳ, «μὲ τὸ διάφορό του τὰ δέκα ἔντεκα, κατὰ τὴν συνήθειαν», ἥτοι 10% ἐτησίως, ἐν 297, σ. 274–275. Τὰ σχόλια ἐπ' αὐτῆς, αὐτόθι, σ. 272–274. Ὁ αὐτὸς τόκος μνημονεύεται καὶ εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 59, 60, 61, 62 καὶ 64 ἔγγραφα, αὐτόθι.

634

1812. Κοινοτικὸν Γράμμα, ἀπὸ 28 Φεβρ., κληρικῶν καὶ προεστῶν Χώρας καὶ χωρίου τῆς Κύθνου, ἐν 29, σ. 85–88 καὶ ἐν 95, σ. 145–148.

«Α'. Ὅποιος ἤθελε τολμήσει νὰ τραβίξῃ κορίτσι, παρὰ τὴν γνώμην τῶν γονέων του, νὰ τὸν κατατρέχῃ τὸ Κοινόν μας ... μὲ οἷαν παιδείαν δοιμντέραν ἤθελεν ἀποφασίσῃ καὶ τὸ πρᾶγμά του, κινητὸν καὶ ἀκίνητον, νὰ γίνεται αὐθεντικόν ...

Β'. Ὅποιος τοῦ ἤθελε γεῖνη συμβοηθὸς εἰς αὐτὸ τὸ ἄτοπον ἔργον, νὰ εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν ὑποκείμενος.

Γ'. Ὅποιον κορίτσι ἤθελε συμφωνήσῃ μὲ κανένα νέον καὶ τοῦ ἀκολουθήσῃ καὶ φθαροθῇ ἀπὸ λόγου του, παρὰ γνώμην τῶν γονέων της καὶ θέλησιν, ὁ μὲν νέος νὰ εἶναι ὑποκείμενος

εἰς τὴν ἄνωθεν παιδείαν, τὸ δὲ κορίτσι νὰ μένῃ ἀπόκληρον ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων του, διὰ σωφρονισμὸν τῶν λοιπῶν κοριτσιῶν.

Δ'. Νὰ μὴν εἰμφορῇ μήτε ὁ ἀρχιερεὺς . . . νὰ δίδῃ ἄδειαν νὰ στεφανώνωνται, παρὰ τὴν γνώμην τῶν προυχόντων . . .

Η'. "Οποιοὶ νέοι ὑπανδρεύονται ἔξω ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἢ εἰς Ἀνατολὴν, δηλ. ἢ εἰς ἄλλο μέρος, ἐὰν ἐλθοῦν καὶ καθίσουν ἐδῶ μὲ τὰς γυναῖκάς των, νὰ πληρώνουν τὰ βασιλικά δοσίματα καὶ χαράτσια, ὅπου νὰ λαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ κάποιαν ἄνεσιν, μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν χανέδων, οἱ τοιοῦτοι νὰ παίρνουν κληρονομίαν ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων τους, κατὰ τὴν κατάστασιν ὅπου ἔχουν· εἰ δὲ καὶ δὲν ἔλθουν, νὰ εἶναι πάντῃ ἀπόκληροι καὶ νὰ μὴν εἰμφορῶν μήτε νὰ πωλήσουν, μήτε νὰ χαρίσουν εἰς κανένα ἀπὸ τὰ πράγματα ὅπου προτεντέρουν, ἀλλὰ νὰ στέκωνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους τῶν συγγενῶν τους καὶ ἂν ἤθελαν πωλήσουν ἢ χαρίσουν εἰς κανένα νὰ εἶναι ἄκυρος ἢ πώλησις καὶ τὸ χαριστίκι καὶ νὰ χάνῃ ὁ ἀγοραστὴς τὰ ἄσπρα του . . .».

635

1813. Ναυλοσυμφωνητικὸν ἐν Σύρω,

«μὲ παντιέρα ραγιάδικη» ἐνὸς «μαρτίγγου» (δηλ. μυοπάρωνος ἐμπορικοῦ, μικρᾶς χωρητικότητος) πρὸς ἔμπορον, «νὰ φορτώῃ τὸ ἀμπάρι του, ἀπὸ κοράκι ἕως κοράκι, τὴν κάμαρα καὶ κουβέρτα, εὐγαζόμενο τὴν πλώρη, τὰ γιανάκια τῶν ἀνθρώπων», ἐν 91, σ. 150–152.

636

1813. Αἵρετοκρισία ἐν Νάξω, ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου,

ἐπὶ κληρον. διαφορᾶς, ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Κωνστ. Μαυρογένους, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Ζερλέντη, 163.

« . . . γ') Τὰ μὲν ἡμίση τῶν αὐτῶν πραγμάτων, δηλαδή τὸ μερίδιον τοῦ ἀποθανόντος Χ.Μπ., κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, ἢ χήρα τοῦ αὐτοῦ Μπ. νὰ ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὅποταν ὅμως ἤθελεν ἀποκρίνεται τὰ διάφορα τοῦ χρέους ὅπου εὐρέθησαν τοῦ ποτὲ συμβίου της Χρηστάκη· ἐάν, ἐξ ἐναντίας, καὶ δὲν ἤθελεν ἀποκρίνεται τὰ διάφορα τοῦ αὐτοῦ χρέους, τότε νὰ πωλοῦν τὸ αὐτὸ μερίδιον τοῦ ἀποθανόντος Χ.Μπ. οἱ δύο εἰρημένοι κληρονόμοι καὶ νὰ πληρώνουν τὸ χρέος του· ὅσα δὲ ἄσπρα ἤθελον περισσεύσουν ἀπὸ τὴν αὐτὴν πώλησιν τῶν πραγμάτων τοῦ ποτὲ αὐταδέλφου τως, νὰ τὰ δίνουν εἰς ἓν σίγουρον καὶ ἀσφαλὲς μέρος, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐτήσιον διάφορον τῶν αὐτῶν ἢ χήρα τοῦ ἀποθανόντος Μπ., ἐν ὅσῳ εἶναι εἰς τὸ χηρευόμενον . . . ».

637

1813. Ἀπόφασις αἵρετοκριτῶν ἐν Νάξω,

ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Κωνστ. Μαυρογένους, ἀπὸ 19 Σεπτ., ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Ζερλέντη, 163.

« . . . ὁ δὲ πατέρας του Γ. δὲν δικαιούται ἄλλο τι διὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ αὐτὰ πράγματα τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς του, εἰ μὴ μόνον τὸ ἥμισυ τῶν καρπῶν, ἐν ὅσῳ ζῇ, δηλαδή τὸ γεροντομοῖρι του, κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν. Τὰ δὲ ὁσπῆτια ὅμως τῆς χώρας, ὅπου εἶναι καὶ